

(המשך מעמוד 10)

גיב. דור שלם שזנא את התווית שהדביקו לו בארץ שבה מתדמית משחרר רק ה" מוות. אם אתה, אני והשכן מרוויחים בערך אותו דבר, או חלוקה מעמדית זה לא עניין של סטייקה, או של מניות ב" בורסה. פה קובעים הגדרת המעמד, סימלי המעמד, ואלה מתוארים על-ידי אמצעי התיקשורת.

מי שממשיך לכרוך את המונח פרענק בכל העלב, המכוער, הנחשל והמעוות שבחינו, תורם את התרומה הפרטית הקט" נה שלו לאוסף "המרכיבים הסלקטיביים". אם נקבל את דו"ח גיב, נצטרך לקבל גם את הסלקציה של הלנה. אחרי הכל, היא יודעת מה זה פרענק גם מבלי שיצאה למילואים.

חיים שיבי, ירושלים

שיטת-טיפול מפוקפקת

בעיתון הארץ פורסם על ח"כ פלאטון שרון שתרם ממשכורתו לסייע להבאתו ארצה של "פרופ" קרפין מפלדלפיה, כדי לטפל בילד פטע-מוח.

כרופאי-עצבים לילדים המטפל במקרים כאלה במסגרת המרכז הרפואי ביילינסון, אני מוצא מחובתי להתריע ולהזהיר מעל דפי עיתונכם שד"ר קרפין (אין הוא פרו- פסור) הוא נוירוכירורג במקצועו, הוא חבר בצוות של קבוצת דומן-דלקטו מפי- לדפלפיה ששיטותיה הטיפוליות מפוקפקות ביותר. כל המוסדות הרפואיים הרישמיים בארה"ב הסתייגו מקבוצה זו, וכן אירגון רופאי הילדים בישראל. בעצם הם עוסקים בפסיכותרפיה בלבד, אם כי בצורה אינ" טנסיבית.

אין שום הוכחות אובייקטיביות שטיפול זה עוזר יותר מטיפול רגיל, אבל הם גובים עשרות אלפי ל"י עבור הוראות הטיפול. מצער מאד שהם מקבלים לטי- פולם היקר (שגורם להתרוששות ולהרס כלכלי של משפחות רבות) גם ילדים הר סובלים ממחלות חשוכות-מרפא כגון מחלות ניווניות, וגורמים להורים מוכי-גורל תיקוה-שווא.

מזה כמה שנים באה קבוצה זו לישר" ראל מדי שלושיה חודשים תחת חסות התנועה הקיבוצית, והם גורפים מיליוני לירות ממישפחות אומללות המוכנות לכל קורבן בתקווה לעזור לילדם פגוע-המוח, אפילו אם אין שום סיכוי לעזרה. עבודתם בישראל בידעתו של משרד הבריאות, שהקציב לכך מטבע זה, היא לדעתי שערוויית ציבורית, והגיע הזמן להשונן את הפרשה ולמנוע סחיטת כספים מאנשים אומללים.

ד"ר פנחס דרמן,

מנהל החירפאה הנירופדיאטרית ומכון א"ג, המרכז הרפואי ביילינסון, פ"ח

תנו לרדת מהארץ!

אני ממשיך בשביתת-הרעב שלי, שהיא שביתת מחאה נגד מדיניותו של מישרד- הביטחון אשר מזה חצי שנה מסרב להר" שותנו לנטוש את הארץ יחד עם הורי החולים, המושפלים והמדוכאים. אסור לי לצאת את הארץ אפילו כתייר פשוט כדי לנסוע ולגייס עזרה מחברים בחו"ל, למ רות שהורי מוכנים להישאר כנבי-ערובה עד שובי.

משפחתנו הולכת ונהרסת. לאמי אין עבודה. אני עבד בחודש האחרון כשוטף- כלים. אני בן 22 וכבר חולה-רוח כמעט. אי-אפשר להיבכ לים ולילה. אינני יודע מה יהיה הלאה. ביום ראשון הבא אני מתייצב לקורס מ"כים בצה"ל. כל בקשותי לוותר על שלהתי לקורס — משום שאני אדם הרוצה בכל מחיר לנטוש את הארץ ואין אני מתאים להיות מפקד בצה"ל — לא נענו.

החלטתי להתחיל בשביתת-רעב ולהמי שיכה בצה"ל עד בית-הסוהר ואפילו עד המוות. אם חס-חלילה יקרה משוה, כל האחריות נופלת על שר-הביטחון, עוזר וייצמן, אשר דחה את כל פניותינו אל הממונה על העתודה האקדמאית.

יורי נאפוק, חיפה

T. 14

פרסום ריב יעקבסון